

LOVENDE DEBUTANT

SOFIE RIIS ENDAHL HAR SKREVET EN AKTUEL UNGDOMSROMAN, DER BL.A. HANDLER OM DELING AF INTIME BILLEDER PÅ NETTET.

SPAR OVER 250,- KR.!
HOBBIT I HABBIT
408 SIDERS
MEDRIVENDE
ERINDRINGER FRA
KØBENHAVNERAVISENS
SENIOREDITOR

BOGLADEPRIS KR. 349,95
 PRIS TIL KØBENHAVNER-
 AVISENS LÆSERE
KUN 89,- KR.
 + forsendelse 35,- Kr

En personlig livsskildring men er også et forbløffende billede af Danmark i forandring. Fra ungdomsprør og TVs Peberkværnen, Søndagsavisen Hovedbladet og erobringen af Christiania over Bornholmsk befrielseskamp, chefredaktørpost på Ekstra Bladet og Squash reklamer til seniorliv som en af vore førende skarpe penne, forfattere og samfundsrevsere!

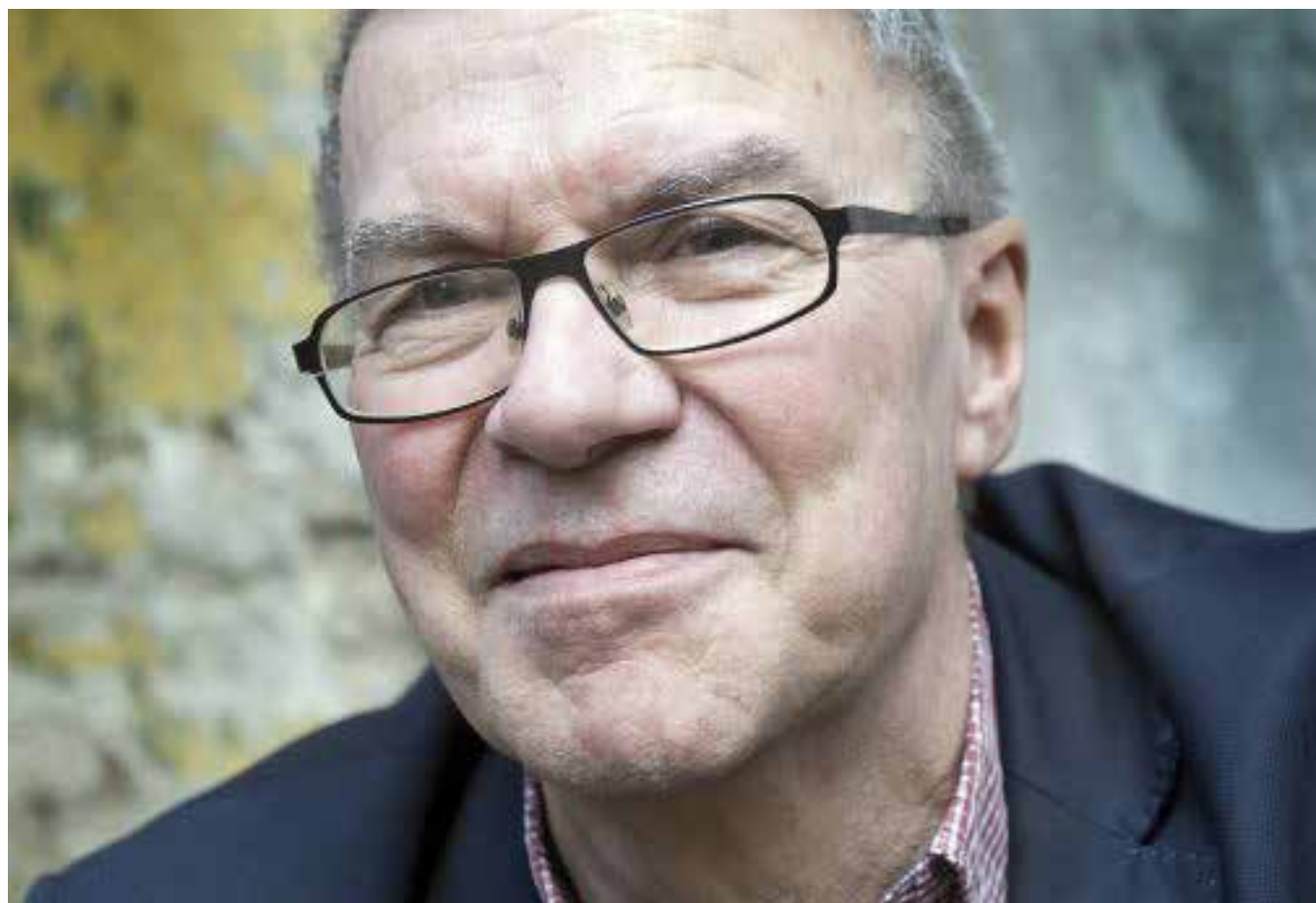
Køb den på
www.cdklassisk.dk
 eller bestil på
info@cdklassisk.dk

Frisør Dorte
 St. Kongensgade 76
 Tlf. 33 32 12 64

 m/k klip
270,-

København
avisen

Tlf.: 53 56 02 42
 Web: kbhavis.dk
 Epost: kbh@kbhavis.dk

EN LYSTVANDRING GENNEM SYV ÅRTIER

TEKST JANNIK LUNN

ANMELDELSE Forfatteren og kritikeren Peter Dürrfeld, som har en større produktion af både skønlitteratur og fagbøger bag sig, tager i København med V og N og Ø og K læserne med på en charmerende lystvandring. Bogen er delt op efter de forskellige kvarterer i hovedstaden, og i de fleste tilfælde er beskrivelserne knyttet sammen med personlige oplevelser. Dürrfeld boede i mange år af sin barndom i Nørre Farimagsgade 29, og han gik på Nørrevold Skole. En af de første lokaliteter er broen i Ørstedsparken, der var bindeleddet mellem hjemmet og skolen, og den krydsede Peter dagligt, når han var kommet forbi det lille plankehus, hvor de sortklædte havebetjente sad og røg cerutter og drak kaffe, når de ikke var ude for at kontrollere, at græsset ikke blev spillet fodbold. Dürrfeld fortæller også her om både statuer og om brødrene Ørsted, som har lagt navn til

parken. Da Peter Dürrfeld som voksen går tur i parken med sine døtre, spørger den ene: "Var ham Ørsted bøsse, siden han har givet navn til Ørstedsparken?"

Alle krinkelkroge

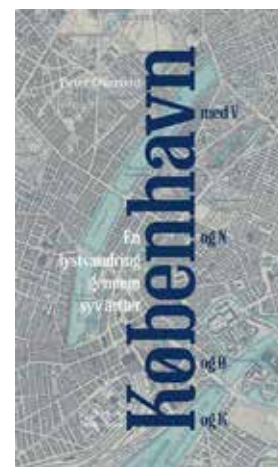
Der er også mange anekdoter om kendte københavnere som fx Olga Svendsen, der i mange viser hylder København. I kapitlet om Østerbro, hvor Peter Dürrfeld bor nu, får man en del at vide om fodbold og om Gunnar Nu Hansen, men også om blegedammene, hvor blegemændene og blegekonerne blegede deres lagner i mosevandet. I kapitlet om Det Kongelige Teater handler meget om de to Poul'er: Remmert og Reichhardt med mange pudsige hændelser i kølvandet på de to store skuespillere. I kapitlet om Forum er der meget nostalgi omkring forne tiders seksdagesløb. Gothersgade, Frederiksberg Alle, Rådhuspladsen og Nordhavn har fået deres helt egne kapitler, og

det samme har både Amager, Vesterbro og ikke mindst Nørrebro. København H handler om Hovedbanegården, og her tager forfatteren os med i DSB Kino Den vide verden, hvor man for en krone kunne slå ventetiden ihjel, hvis man var kommet for sent til toget. Christiansborg har også sit eget kapitel, og de to sidste kapitler i bogen har deres helt egen charme, og kunne være blevet til selvstændige bøger. Først ét om Københavnerens maler Paul Fischer, der ikke på museerne får den opmærksomhed, han efter Dürrfelds mening burde - han malede immervæk over 1.000 malerier. Dernæst sidste kapitel En symfoni af sporvogne, der fortæller om de enkelte linjer fx linje 16, der blev kaldt kirkegårds-linjen, da den passerede næsten samtlige kirkegårde fra Vestre Kirkegård, langs Assistens Kirkegård og ud til Bispebjerg Kirkegård.

Peter Dürrfelds københavnereg er ikke illustre-

ret, men det gør ikke noget, for hans levende beskrivelser fremmaner det ene billede efter det andet for læserens indre øje. Det er en nydelse at have Dürrfeld som en meget vidende guide.

jl@kbhavis.dk

Peter Dürrfeld
København med V og N og Ø og K.
En lystvandring gennem syv årtier
 182 sider.
 Forlaget Vandkunsten.

EN MEGET VIGTIG UDGIVELSE

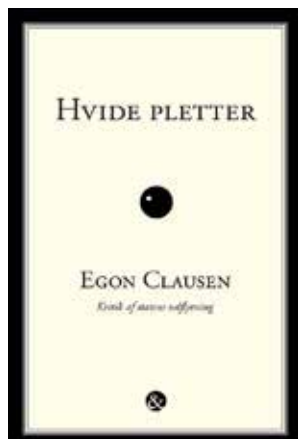
TEKST JANNIK LUNN

ANMELDELSE Forfatteren og debattøren Egon Clausen har med Hvide pletter - Kritik af Statens udflytning skrevet en tankevækkende lille bog, som alle (specielt politikere) burde læse. For som Clausen skriver, er det yderst tvivlsomt, om der overhovedet er en økonomisk gevinst i at strø Statens offentlige arbejdspladser ud over landet. Han mener snarere, at der er tale om et initiativ fostret af hævnøstige politikere. Et helt grotesk eksempel er, at der er planer om at oprette hele to nye kunstfonde, en for øerne og en anden for Jylland. Pengene skal tages fra den allerede eksisterende kunstfond og kan kun udbetales til projekter, der får støtte fra det lokale samfund. "Det lugter af bindingsværk og stråtag, for de foretagender, der har penge nok til den slags, vil være lokale erhvervsvirksomheder. "Det vil sige, at der kommer helt andre instanser ind, når kunst skal bedømmes. Man kan gætte på, at en del svinebaroner og måske en enkelt kvotekonge vil være interesserede i at knytte lokale kunstnere til deres hof, så der kan rejses evigt holdbare mindesmærker over deres virke. Under alle omstændigheder ligner det et brud med sædvanlig praksis, hvor uafhængige udvalg med den størst mulige kunstfaglige viden afgør, hvad der er lodig kunst. Forslaget om de to fonde bygger således på falske forudsætninger og betegner et brud på en praksis, der har hersket i Kunstfonden siden dens oprettelse." Helt fatalt er det, at regeringen ikke

har gjort brug af de erfaringer, som fx Norge og Storbritannien har gjort, nemlig, at de færreste flytter med, når en arbejdsplads rykker til en andel del af landet, noget der betyder, at der ikke er besparelser, tværtimod, samt at den offentlige service bliver svækket midlertidigt.

Egon Clausen skildrer ganske humoristisk og foruroligende turen fra "de hvide pletter" på landkortet til den sorte plet, der er blevet sat på Danmark. Måske kommer denne vigtige udgivelse for sent, da mange af Statens udflytninger allerede er iværksat, men man kan håbe, at rigtig mange vil læse bogen, inden de skal til valgurnerne næste gang.

jl@kbhavis.dk

Egon Clausen

Hvide pletter - Kritik af Statens udflytning.
97 sider. Jensen & Dalgaard

AKTUEL UNGDOMSROMAN FULD AF TALENT

TEKST JANNIK LUNN

ANMELDELSE Sofie Riis Endahls ungdomsroman Sindstequila er en historie, som henvender sig til rigtig mange - både unge og gamle. Den handler om pigen Anne, som kommer fra Ringkøbing og starter på et gymnasium i Nordsjælland. Da hun til en fest er deltager i en bodytequila, må hun kort tid efter se, at hun er blevet fotograferet, og billedet af hendes halvnøgne krop er blevet delt på de sociale medier. Man følger også en af de andre piger, Rei, der har en japansk mor, bliver kaldt Nonne af de andre piger, fordi hun endnu er jomfru. Hun kærester lidt med Annes tvillingebror Johan, mens Anne har et godt øje til Reis papbror Sebastian. Rei vil egentlig gerne være veninde med Anne, men hun føler sig fanget i den pige-gruppe, hvor alt drejer sig om kærester og sex, og Anne føler sig ensom, da hendes ekskæreste fra Vestjylland, Peter, vist har fundet nye kærester. Det er en flot skrevet historie, der er uhyre aktuel netop nu, hvor der er sager om intime billeder og film, som bliver delt på nettet, uden af de afbildede medvirkende har givet lov.

Men det er også en roman om ensomhed og om at stå ved sine grænser og at turde modstå gruppepresset. Sofie Riis Endahl går stadig i gymnasiet, og hun har tidligere bidraget til både novellesamlinger og en digtsamling, og måske er Sindstequila en begyndelse på et spændende forfatterskab.

jl@kbhavis.dk

Sofie Riis Endahl

Sindstequila
268 sider
Byens Forlag

MESTERLIG KÆRLIGHEDSROMAN FRA DET VIRKELIGE LIV

TEKST JANNIK LUNN

ANMELDELSE En anden gren er en kærlighedsroman, hvor to kulturer møder hinanden, og sød musik opstår. Det er forfatteren Jesper Wung Sung, der har brugt sine oldeforældres historie som udgangspunkt for sin roman.

Kinesere i Tivoli

I forlængelse af de grusomheder, der omkring forrige århundredeskifte opstod i Kina i forbindelse med den såkaldte bokseropstand, blev en flok kinesere sat ombord i lastrummet på det gode skib Manchuria, der sejlede fra Canton, Shanghai og Hong Kong til Europa, hvor målet var København. Med på skibet var hr. Madsen Johannes, en dansker, som beherskede en smule kinesisk, og som var den, der havde udfærdiget kontrakterne. De gik ud på, at de ægte kinesere skulle være en del af forlystelserne i Tivoli, hvor publikum kunne se dem arbejde, tilberede mad og underholde med diverse færdigheder.

Et umage par

Blandt kineserne var en ung mand Wung Sung San, der bl.a. var dygtig til at tegne med pensel. På samme tid arbejder en ung kvinde, Ingeborg Danielsen, som ekspeditrice hos kongelig hofbager Olsen i Frederiksberggade. Ingeborg og hendes kollega Henriette samt Henriettes kæreste Edvard tager sammen i Tivoli. "Lad os komme ned og se de gule gespenster," siger Edvard og trækker Henriette og Ingeborg med hen til kineserbyen, der ligner H.C. Andersens univers. Dagens program for Kina i Tivoli er slået op på en plakat: "Kl. 4: Kinesisk Teater - Afvekslende Repertoire. Kl. 5: Kineserne spiser - Foregaar bag Templet. De faar gentagne Gange om Ugen tilbragt friskslagede Hunde og Katte." Efter en tur i rickshaw står de foran et bord, hvor San med pensel og tusch maler en bambusgren samt nogle kinesiske tegn, hvorpå han forærer Inge-

borg papiret. Det bliver deres første møde, og begge er de opsat på ikke, at det ikke er det sidste. Men let bliver det ikke, for der er hegn rundt om Tivoli. Imidlertid lykkes det for San at forcere hegnet til trods for, at det ikke er tilladt. Han mødes med Ingeborg, og sådan begynder deres kærlighedseventyr til familien Danielsens store fortrydelse. Hun bliver forvist fra hjemmet, og i den næste tid må det umage par finde forskellige steder i København, hvor de kan mødes.

San og Ingeborgs kvaler

Da kinesernes tid i Tivoli er forbi, og de skal tilbage til Kina, absenterer San sig fra sine landsmænd, og nu starter han sin kamp for dels at få dansk statsborgerskab, dels for at få lov til at åbne en restaurant, men alle steder runder han hovedet mod en dør. Efter at San har mødt Marius Christensen, der er forpagter på Hotel Dania i Frederikshavn, bliver han i 1906 ansat her som tjener, og Ingeborg og San får deres første børn. I Frederikshavn får Ingeborg besøg af sin far, der mener, at hendes kinesiske mand har kastet forbandelse over familien. I 1910 bryder familien Wung Sung igen op og drager til Berlin, hvor San etablerer en restaurant, der kommer til at hedde Kopenhagen. Men så kommer Første Verdenskrig med vareknaphed og fattigdom samt et had mod alt, der ikke er tysk. Og da berlinerne tror, at San er japaner, bliver restauranten smadret, og det ender med, at familien i 1916 flygter tilbage til København. San bliver ansat som tjener på Rådhuscafeen, samtidig med at han får en statistrolle på Det Kongelige Teater i H.C. Andersens Nattergalen, hvor han skal sidde som kejseren i Kina til en fyrstelig løn. Ingeborg og San har undervejs mistet et par af deres børn, og syg af tuberkulose bliver San Wung Sung indlagt på Øresundshospitalet, hvor han dør

i 1926. Først i 1941 lykkes det for Ingeborg igen at få sit danske statsborgerskab, og hun overlever San med 36 år og dør i 1962. I Efterskriftet kan man læse, at sønnen Herbert får tre børn, hvor den ældste Hainan møder Elly i Marstal på Ærø, som han bliver gift med, og deres førstefødte Jesper er forfatteren til En anden gren.

Smuk historie med paralleller til i dag

Romanen er efter min mening et mesterværk, der både fortæller en gribende kærlighedshistorie mellem to meget forskellige mennesker, og samtidig lykkes det for Wung Sung at skildre både København og Berlin, som byerne var dengang med en racisme, der ikke er så forskellig fra den, man ser i dag. At Jesper Wung Sung med En anden gren snart modtager Boghandlernes Gyldne Laurbær, og derved skriver sig ind i den danske litteraturhistorie, er ikke blot særdeles fortjent, det er også en anerkendelse af et forfatterskab, der fortjener at nå ud i verden på mange sprog.

jl@kbhavis.dk

Jesper Wung Sung
En anden gren
555 sider
Rosinante

FIN FOTOB OG OM EN BYDEL I HOVEDSTADEN

TEKST JANNIK LUNN

ANMELDELSE Roberts Osis kalder sig vesterbroenser, og han har hos Byens Forlag udgivet Vesterbros gader, der er en fotobog med, som han skriver, 151 skud. Der er tale om en fin lille bog med mange pudsige billeder bl.a. af et bytteskab placeret på Sønder Boulevard. Her kan man bytte tøj, bøger, spil, køkkenting og sportsudstyr og sikkert meget mere. På et foto fra en baggård på Enghavevej er der fx ophængt et redningsbælte på muren, hvad det så skal bruges til. Et grotesk billede hedder "Ingen respekt", det viser et skilt på en butiksrude, hvor der står: "Ingen cykler tak!", og det skilt befinder sig lige bagved en nydelig cykel, der står henslængt op ad vinduet.

Der er smukke billeder i bogen fx af Købbyen dækket af sne og af Havnebadet ved Fisketorvet. Man kommer dog ikke udenom Vesterbros skyggesider med en dyngede affald i Istedgade indeholdende både en tom cigaret-

pakke, nogle fladtrådte krus og en brugt sprøjte. Et foto fra Stenosgade bærer præg af, at én eller anden har brækket sig op ad en mur. Men på godt og ondt viser de over hundrede farvefotografier et nuanceret billede af en bydel i en hovedstad. Vesterbros gader er oplagt som souvenir til både udenlandske turister og til jyder, som har forvildet sig over på "Djævleøen".

jl@kbhavis.dk

Roberts Osis
Vesterbros gader
151 skud fra en vesterbroenser.
155 sider.
Byens Forlag

PROSTITUTION SOM ARBEJDSPLADS

TEKST JANNIK LUNN

ANMELDELSE Panseren & tøsen er en interessant historie, hvor den tidligere politimand fra Københavns Politi, Erik Hauervig, og den forhenværende prostituerede, Marlene Simoni, fører læseren igennem Vesterbros prostitutionsmiljø. I hovedparten af de 42 år, hvor Hauervig var ansat hos politiet, var hans speciale prostitution, og efter pensioneringen har han skrevet forelø-

big fem kriminalromaner, der foregår på Vesterbro i dette miljø, og så virker han stadig som frivillig i NGO-organisationen NEWLIVES, der arbejder for at hjælpe kvinder til at starte en ny tilværelse. Og Simoni kan fortælle om en opvækst i misbrug, inden hun i 35 år levede af at sprede ben. Hun har både arbejdet på bordeller og massageklinikker, og så turnerede hun land og rige

rundt i en periode på 15 til 17 år, så som hun skriver: "der er nok ikke den danske by med mangt et mærkeligt navn, jeg ikke har kneppet i." Og Marlene fortæller også om sin vej ud til et mere almindeligt liv.

Historier fra det virkelige liv

Sidste del af bogen er en slags pingpong mellem panseren og tøsen, som absolut ikke er enige om alting, men de er dog enige om, at ét eller andet skal der gøres. Mens Erik Hauervig går ind for et forbud mod købesex, er Marlene Simoni mere indstillet på en styrket indsats med handlingsplaner og forebyggende indsatser for de enkelte kvinder. Bogen er også krydret med fire såkaldte case-stories, hvor fire forskellige kvinder fortæller deres historie. I den fjerde beretning "Narkomisbrug og skeletter i bagagen", får man historien om en

lille pige, der voksede op hos en mor, der var forsumpet i et misbrug af piller og alkohol. Pigen var næppe nogensinde kommet i skole, hvis ikke nabokonen var kommet og vækket hende. Men det blev påtalt i skolen, at hun aldrig havde madpakke med, køleskabet var nemlig altid tomt. Som voksen sørgede hun derfor for, at hendes køleskab altid var stuvende fyldt. Hun indhentedede det forsømte ved at æde hele tiden - så meget at hun på seks måneder tog 80 kilo på og nåede op på en kampvægt på 200 kilo, indtil hendes læge sagde: "Hvis ikke du taber dig, så dør du!" Den dom tog hun alvorligt, og i dag har kvinden tabt 164 kilo. Denne historie er med for at illustrere, hvor meget barndommen betyder.

I et af de afsluttende kapitler giver Marlene Simoni en masse tekniske oplysning-

ger om alt muligt fra annoncering og telemarketing til forskellige varianter som sugardating, bondage, lak, læder og toiletsex. Endelig rundes bogen af med spørgsmål og svar til og fra forskellige politikere.

jl@kbhavis.dk

Erik Hauervig og Marlene Simoni

Panseren & Tøsen
Prostitution som arbejdsplads
 Illustreret med fotos
 222 sider. Skriveforlaget

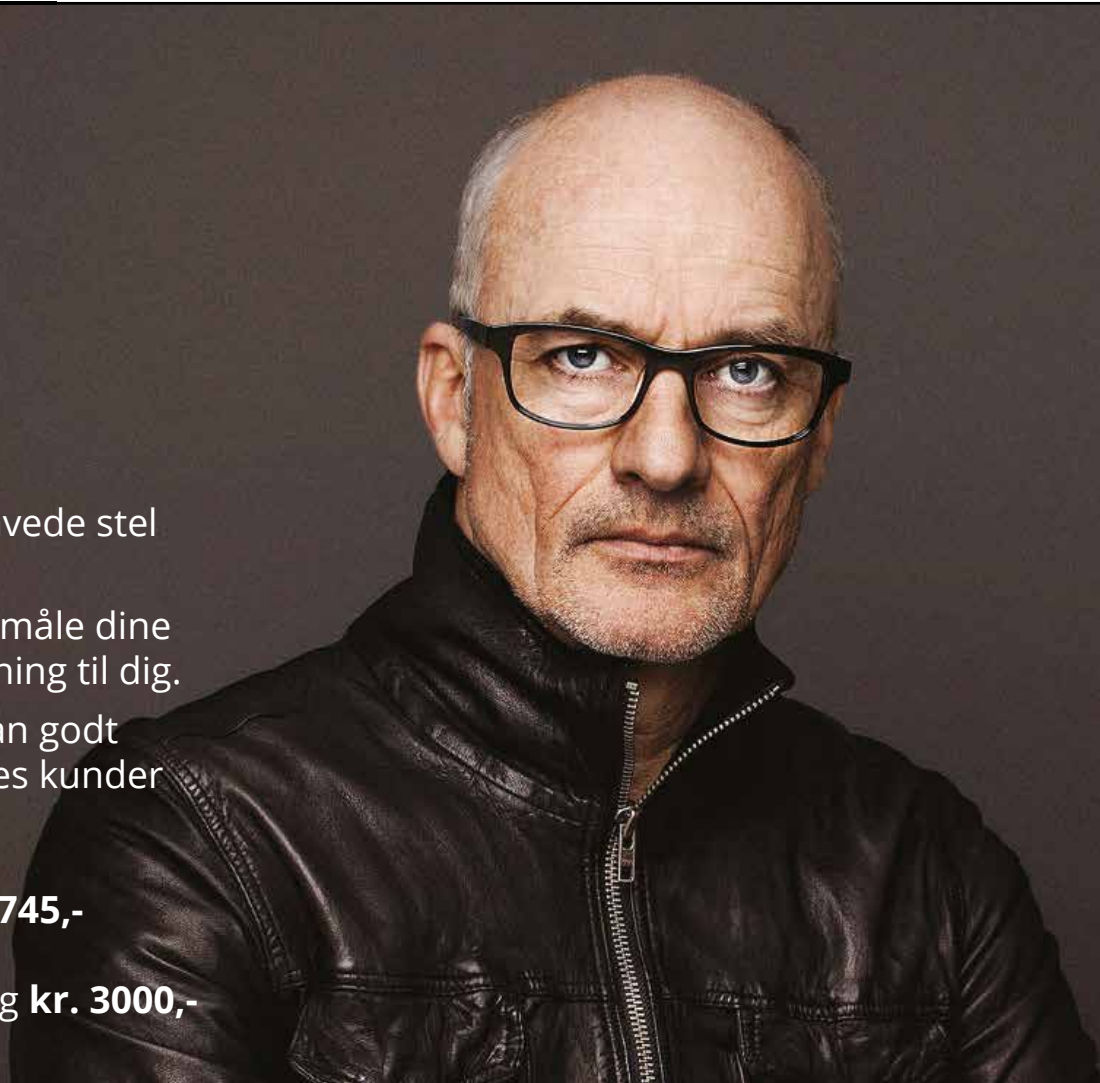
ie
GLASSES

Vi designer selv vores håndlavede stel og fremstiller kun få af hver.

Vi gør os stor umage med at måle dine øjne og finde den bedste løsning til dig.

Omhu og fornuftige priser kan godt forenes. Derfor kommer vores kunder altid igen.

Stel inkl. standard styrke **kr. 745,-**
 2 enkeltstyrke glas **kr. 1400,-**
 2 glas med glidende overgang **kr. 3000,-**

Check os på www.ie-glasses.dk og på www.trustpilot.dk

ie-glasses · Møntergade 5 · 1116 København K · Tlf. 33 11 66 76

GRUSOMT, GNÆKKENDE OG TANKEVÆKKENDE

TEKST CAMILLE BLOMST

ANMELDELSE Alt for mange forfattere skriver en bog, de gerne selv vil skrive. Kim Leine skriver en bog, han gerne selv ville læse, derfor bliver den værd at læse.

“Rød mand/sort mand” handler om tro, uden ret meget håb (i Godthåb) og så godt som ingen kærlighed. Til gengæld er den gennemsyret af dødens proces.

Velkommen tilbage til Kim Leines frie dramatisering over den danske præst Hans Egedes optegnelser, da han missionerede i Grønland i 1700-tallet. Endelig kom efterfølgeren om danskernes religiøse forplumring af den grønlandske hverdag. “Rød mand/Sort mand” er både en opfølger til “Profeterne i Evighedsfjorden”, som Leine blandt andet modtog Nordisk Råds Litteraturpris for, og en roman, man kan læse uden yderligere introduktion.

Romanen åbner med saftige scener i 1700-tallets overfladiske København, hvor folk fjoller rundt, fester og horer. Det er pjanket, kulørt og kødeligt indtil en flok tugthusfanger bliver tvangsgift med en bunke ludere. De parres efter Kongens forgodtbefindende, med undtagelse af et enkelt udvalgt par, og herefter sendes de nygifte mod deres vilje direkte til Grønland for at starte en koloni.

Et af bogens tankekrævende temaer er kærlighed. Er det kærlighed at blive tvangsgift/forlovet/bortlovet (husk, at Leine er tidligere Jehovas vidner) og passer det, at man skal tugtes for at være elsket? Det har flere nuancer, end man tror.

Sørejsen er malerisk beskrevet, folk og husdyr, der skulle gøre bugten selvforsynende, lider og hverken kører eller kolonister får det lykkeligere af at blive sat i (Grøn)land.

Leine talentet

Al den ynkelighed danskernes entré medfører er charmerende læsning, for Leines begavelse består i, at hans kynisme krydres med fald på halen komik, som så igen underbygges af et intellektuelt og filosofierende lag.

Forfatterens egen fortid i Grønland gør ham til

en troværdig formidler af et barskt og ulækkert kultursammenstød.

Ud over at forstå forfærdelighederne i at forstyrre en velfungerende urkultur i balance med naturen, er Leine litterær. Han håber, at læseren har nydt udødelige klassiske værker og han leger med sproget: Fagord, grønlandsk, latin, tysk og pas-sager uden punktummer. Naturen beskrives på guldalderlig vis med poesi. Han er klog, men ikke højpodet.

Mange jeg-personer

Romanen har mange spor og et væld af jeg-for-tællere, men ligesom i de store russiske romaner, findes der bagerst i værket en liste over bogens figurer, så der er pædagogisk hjælp.

Fælles for alle stemmer er, at ingen er gode hele vejen ind. Alle har en kedelig bagside: Præst, forvalter, indfødte, åndemaner, luderne, fødende kvinder, udbrændte gamlinge, plørefulde og snusfornuftige.

Det menneskesyn er der ikke mange danske forfattere, der tør køre så langt ud, som Leine har mod til.

Lige til sidste side, håber man på, at i det mindste en af bogens figurer er et helt igennem godt menneske. Men fortællingen ender dæmonisk og tragikomisk og budskabet er ligesom i hans lille optimistiske roman “De søvnløse”: Giv Grønland tilbage til grønlanderne.

Filosoferer over Gud og Djæveln

Leine har en særlig gave i at have været sygeplejerske i Grønland, for han har set en masse ulækre kropsreaktioner og kan med sit fagsprog elegant aktivere kroppens mange tilstande fra skidtmas til dødslejet, så det går fra siderne direkte til læsernes nethinde, hvor billederne males (uden, at man nødvendigvis ønsker det). Det er kunst.

Når man læser en middelmådig krimi, kan man nøjes med at læse ordene uden at aktivere den indre biograf. Men Leine styrer en ind i uvejret, og

man skal have psyken på plads for ikke at bryde rystet sammen over de mange beskrivelser af dødens forløb og ansigt, som Leine må have set og tænker meget over.

I det hele taget har Leine et filosoferende ærinde, som han serverer i skæve optrin, der vækker eftertanke uden løftet pegefingre. De første sider bør læses flere gange, de handler om sjælen og døden på et højt plan og er fyldt med stærke, smukke og dybe tanker.

“Rød mand/Sort mand” er ikke feel good-page-turner. Leine har meget på hjertet om og til samfundet, når han lever sig ind i Hans Egede, der tager til Grønland for at tale om Gud og ender med at stifte bekendtskab med Djæveln i flere skikkelser. Budskaberne er tankevækkende tæt på nutiden. At vække tanker er nutidens håb, og vi må tænke dybt over tro, håb og kærlighed for, at planeten skal forblive beboet.

cb@kbhavis.dk

Kim Leine
Rød mand/sort mand
Gyldendal 299,95 kr.

LOVENDE DEBUTANT

SOFIE RIIS ENDAHL HAR SKREVET EN AKTUEL UNGDOMSROMAN, DER BL.A. HANDLER OM DELING AF INTIME BILLEDER PÅ NETTET.

TEKST JANNIK LUNN

INTERVIEW På caféen Mig og Annie i Lyngby havde Københavnerravisen sat Sofie Riis Endahl, der sidst i 2017 romandebuterede med *Sindstequila*, stævne for at høre lidt om, hvad der havde fået hende til at skrive den yderst aktuelle ungdomsbog, som anmeldes andetsteds her i avisen. Sofie er lige fyldt 17 år, og hun går i 2.G på Virum Gymnasium. Desuden arbejder hun på www.Movellas.com – hvor hun også har udgivet noveller og digte. *Sindstequila* er hendes første udgivelse, der er kommet i bogform, men absolut ikke den sidste.

Hvor gammel var du, da du fik din første bog udgivet?

"Novellesamlingen *Vold* i familien havde sit udspring i en konkurrence, hvor Red Barnet, BoD og Movellas på baggrund af omkring 100 indsendte bidrag i 2014 udgav de ti vinderhistorier, og blandt dem havde jeg skrevet: *Thyra tyrer*. Så man kan sige, at jeg debuterede som 14-årig. Men jeg har altid skrevet – lige fra jeg var helt lille."

Desuden har Sofie bidraget med noveller til Politikens Forlags årbøger *Piger 2017* og *Piger 2018*.

***Sindstequila* er jo en meget aktuell roman. Er den inspireret af de sager, der har været om deling af film og fotos på de sociale medier?**

"Nej, for den er skrevet før de sager, der kom frem for nyligt, men det er noget, som ligger i tiden, og så handler den jo desuden om meget andet – fx ensomhed og fremmedgjorthed."

Det med at få delt intime billeder, er det noget, du selv eller nogle af dine venner har oplevet?

"Nej, situationen med hovedpersonen Anne og bodytequilaen er ikke taget ud af mit eget liv, men er inspireret af de udfordringer og problemstillinger min generation står overfor, når vi skal navigere på de sociale medier som Snapchat og Facebook."

For de læsere, der ikke ved, hvad en bodytequila er, så er det en delvis afklædt kvinde, som ligger på ryggen på et bord, og efter at have drukket et shot tequila, slikker en mand (eller måske kvinde) salt af den halvnøgne kvinde og afslutter med at suge saften ud af den skive citron, hun eller en anden har i munden.

Du går stadig selv i gymnasiet. Har du følt noget af det samme gruppepres, som din hovedperson Anne er udsat for?

"Nej ikke direkte. Alle i min klasse er søde mennesker, men som de fleste unge, kæmper enhver jo for at finde sin egen plads i samfundet, og det kan føre til, at man bare kører derudad uden at se sig omkring

og kommer til at træde nogle over tæerne."

Sofie fortæller, at handlingen i *Sindstequila* foregår i Nordsjælland, men den kunne også have foregået alle mulige andre steder, og med hensyn til Ringkøbing, hvor romanens Anne kommer fra, så har Sofie rådført sig med en veninde, der bor der.

Hvor længe har du været undervejs med manuskriptet?

"Jeg skrev den fra 17. september til 21. oktober 2016, og undervejs har jeg haft 10 prøvelæsere fra Movellas skrivekurser, og bogen udkom 20. november 2017."

Hvordan arbejder du, når du skriver?

"Jeg er mest effektiv under pres. Og mens jeg går i gymnasiet, begynder jeg dagen med at skrive en time hver morgen og en time hver aften. Det bliver så gerne til 4.000 ord om dagen, og der går så også noget tid med at redigere. Normalt redigerer jeg to-tre gange, inden forlaget får manuskriptet, og sammen med forlaget følger så yderligere redigeringer."

Sofie Riis Endahl fortæller, at hun tidligere har indsendt manuskripter til forskellige forlag uden at få dem antaget, men når hun valgte Byens Forlag, var det bl.a. fordi forlaget også har en bogcafé, hvor der er forskellige

events, og så fik hun en redaktør, som hun har haft et fint samarbejde med. Sofie har selv været med til at udarbejde undervisningsmateriale, som er sendt til skoler, der så får mulighed for at købe hele classesæt. Foreløbig har *Sindstequila* solgt så godt, at første oplag er udsolgt, og forlaget er i gang med at trykke nyt oplag.

Er du allerede i gang med din næste bog, og hvad genre skal det være?

"Min næste udgivelse er også en ungdomsroman, og den kommer til at hedde *Øjeblikbilleder*, og den udkommer til april i år. Men jeg har udover den skrevet de næste tre."

Har der været bud efter dig som foredragsholder?

"Ja, jeg skal holde to foredrag i forbindelse med København læser, og så er det planen, at jeg skal holde et foredrag på Lyngby Bibliotek."

Sofie Riis Endahl har ikke planer om at skulle leve af sit forfatterskab, når hun er færdig med gymnasiet. Måske vil hun efter et sabbatår på universitetet for at få en IT-relateret uddannelse. Der er dog ikke noget, der tyder på, at vi ikke kommer til at høre meget mere fra forfatteren Sofie Riis Endahl.

»MÅNEDENS VIN«

MARTS

*Elegant, frugtig
og blød Pinot*

2016 RUTINI TRUMPETER PINOT NOIR
MENDOZA, ARGENTINA

I fremstillingen af netop denne vin tages Pinot Noir-druens sarte karakter i betragtning, og vinen laves efter gammel europæisk forskrift. En let og elegant vin der viser Pinot Noir-druen fra sin bedste side.

VINAVISEN "En vin, der er typisk for Pinot Noir-druen med sin gode frugt, sin saftige smag og sin lille søde note til slut. Det er en ualmindelig lækker rødvin..."

PR. FLASKE

79⁷⁵

NORMALPRIS PR. FL. 99,75

SPAR 20⁰⁰

VinAvisen ★★★★★

SKJOLD BURNE

Østergade 1, 1100 København K · Tlf.: 33 14 04 81